

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2016 r. – Republika Czeska/Komisja**(Sprawa T-627/16)**

(2016/C 392/61)

Język postępowania: czeski

Strony*Strona skarżąca:* Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Pavliš, J. Vlácil, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania strony skarżącej**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 20 czerwca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowanej jako dokument nr C(2016) 3753) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) w zakresie w jakim wyłącza ona poniesione przez Republikę Czeską wydatki w związku z systemem jednolitej płatności obszarowej (SAPS) w kwocie 84 272,83 EUR, w zakresie w jakim wyłącza ona poniesione przez Republikę Czeską wydatki w związku z inwestycjami w sektorze winiarskim w kwocie 636 516,20 EUR oraz w zakresie w jakim wyłącza ona poniesione przez Republikę Czeską wydatki w związku z wymogami dotyczącymi wzajemnej zgodności w kwocie 29 485 612,55 EUR, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca powołuje się – w związku z systemem jednolitej płatności obszarowej (SAPS) – na jeden zarzut oparty na naruszeniu art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej. Komisja podjęła decyzję o wyłączeniu wydatków z finansowania Unii, mimo iż nie doszło do naruszenia prawa Unii ani prawa krajowego.

Co się tyczy inwestycji w sektorze winiarskim skarżąca powołuje się na jeden zarzut, oparty na naruszeniu art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013. Komisja podjęła decyzję o wyłączeniu wydatków z finansowania Unii, mimo iż nie doszło do naruszenia prawa Unii ani prawa krajowego.

W odniesieniu do wymogów dotyczących wzajemnej zgodności skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013. Komisja podjęła decyzję o wyłączeniu wydatków z finansowania Unii, mimo iż nie doszło do naruszenia prawa Unii ani prawa krajowego.
- Pomocniczo strona skarżąca podnosi drugi zarzut, oparty na naruszeniu art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013. Nawet gdyby okoliczności kwestionowane w pierwszym zarzucie stanowiły naruszenie prawa Unii (quod non), Komisja błędnie oceniła wagę tego naruszenia i szkodę finansową dla Unii.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2016 r. – Remag Metallhandel and Jaschinsky/Komisja**(Sprawa T-631/16)**

(2016/C 392/62)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Remag Metallhandel GmbH (Steyr, Austria) i Werner Jaschinsky (St. Ulrich bei Steyr, Austria) (przedstawiciel: M. Lux, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Mając na uwadze, że OLAF zażądał i nalegał, aby władze państwa członkowskiego pobrały cła antydumpingowe za wszystkie przesyłki metalu krzemowego wywiezione z Tajwanu do Unii Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 398/2004 z dnia 2 marca 2004 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2004 L 66) i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 467/2010 z dnia 25 maja 2010 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz krzemu wysyłanego z Republiki Korei, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Republiki Korei (Dz.U. 2010 L 131) pomimo, że OLAF nie przedstawił wystarczających dowodów na okoliczność, że krzem przywieziony z Tajwanu przez Remag pochodzi z Chin, skarżący wnoszą do Trybunału o:

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżących odszkodowania określonego w skardze wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 8 % rocznie oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. W ramach zarzutu pierwszego podniesiono, że, żądając od państw członkowskich poboru ceł antydumpingowych zanim potwierdzono pochodzenie towarów w dochodzeniu celem uniknięcia przedawnienia rzekomo należnych ceł OLAF polecił władzom krajowym, by naruszyły art. 220 ust. 1 i art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego i nakłonił je do tego.
2. W ramach zarzutu drugiego podniesiono, że nie uwzględniając w żądaniu dokonania poboru okoliczności, że przesłanie krzemu z Chin nie dowodzi, że krzem ów pochodzi z Chin, OLAF naruszył zasadę dobrej administracji i obowiązek oparcia twierdzeń na uzasadnionych dowodach.
3. W ramach zarzutu trzeciego podniesiono, że twierdząc, iż wszystkie wywozy krzemu z Tajwanu obejmowały dobra pochodzące z Chin, OLAF nie wywiązał się z ciężaru dowodu w zakresie pochodzenia niepreferencyjnego.
4. W ramach zarzutu czwartego podniesiono, że twierdząc, iż proces przeprowadzony w Tajwanie był niewystarczający, by nadać towarom pochodzenie tajwańskie bez uwzględnienia użycia przetworzonego krzemu, OLAF naruszył zasady pochodzenia w interpretacji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
5. W ramach zarzutu piątego podniesiono, że naruszone zostały prawa do obrony strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2016 r. – Deichmann/EUIPO – Vans (Przedstawienie paska umieszczonego na bocznej stronie buta)

(Sprawa T-638/16)

(2016/C 392/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deichmann SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Vans, Inc. (Cyprus, Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki)